

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2012.7.11.
COM(2012) 363 final

2012/0193 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott
küzdelemről**

{SWD(2012) 195 final}
{SWD(2012) 196 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. Háttér-információk

A csalás és az Unió pénzügyi érdekeit érintő, kapcsolódó jogellenes tevékenységek komoly problémát jelentenek az Unió költségvetése, és így az adófizetők számára. Az Unió költségvetésének célja – az életkörülmények javítása, valamint a növekedés és munkahelyek megteremtése – kerül veszélybe, ha visszaélnék a pénzeszközökkel. Ez különösen igaz a pénzügyi konszolidáció és felelősségvállalás, valamint a növekedést szolgáló szerkezeti reformok idején. Az Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 2010. évi bizottsági jelentés¹ szerint a feltételezett csalások összege – a hatályos jogi keret ellenére – bevételi és kiadási oldalon együttvéve megközelíti az évi 600 millió eurót. A tényleges összeg feltehetően még ennél is magasabb, mivel nem minden esetet derítenek fel és jelentenek be.

Az Uniónak a lehető leghatékonyabban kell védelmeznie az adófizetők pénzét, kihasználva az Európai Unióról szóló szerződésben biztosított valamennyi lehetőséget. Az EU költségvetésének sérelme az Unió pénzügyi érdekei egyenlő és eredményes védelmének biztosítására irányuló intézkedéseket igényel, amennyiben szükségesnek bizonyul, a büntetőjogi intézkedéseket is beleértve. Az e területre vonatkozó – a csalásra, a korrupcióra és a pénzmosásra is kiterjedő² – uniós vívmányok fejlődése ellenére a tagállamok eltérő szabályokat fogadnak el, és ezért gyakorta különböző szintű védelmet biztosítanak nemzeti jogrendszerükben. Ez az állapot arra mutat, hogy az Unió pénzügyi érdekei nem részesülnek egyenlő védelemben, továbbá hogy a csalás elleni intézkedések nem érik el a szükséges mértékű visszatartó hatást.

Például a csalás tekintetében, a tagállamok e bűncselekmény fogalmát számos különböző jogszabályi formában jelenítik meg, az általános büntető törvénykönyvtől (amelyben önálló vagy általános tényállásként is szerepelhet) az adózási bűncselekményekről szóló törvénykönyvig.³ Hasonlóképpen, a bűnözés e formáira a különböző tagállamokban alkalmazandó szankciók tekintetében is igen nagy eltérések tapasztalhatók.⁴

Tagállam	Szankciók
AT	6 hónapig (StGB 146. §.), 3 évig (StGB 147. §.(1) és (2) bekezdés), 10 évig (StGB 147. §.(3) bekezdés, StGB 148. §.) terjedő szabadságvesztés; 3, illetve 5 évig terjedő szabadságvesztés, valamint az elcsalt összeg kétszereséig terjedő pénzbüntetés (AEG 7. §.)
BE	1 hónaptól 5 évig terjedő szabadságvesztés (a jövedelemadóról szóló törvény 450. cikke), 2 hónaptól 3 évig terjedő

¹ COM(2011)595 végleges, és az azt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumok, SEC(2011)1107, 1108 és 1109 végleges.

² Az 1995. július 26-i egyezmény (HL C 316., 1995.11.27., 49. o.) (csalás); az 1996. szeptember 27-i első jegyzőkönyv (HL C 313., 1996.10.23., 2. o.), valamint az 1997. május 26-i egyezmény (HL C 195., 1997.6.25.) (korrupció); az 1996. november 29-i egyezmény (HL C 151., 1997.5.20., 2. o.) (Bíróági tolmácsolás); az 1997. június 19-i második jegyzőkönyv (HL C 221., 1997.7.19., 12. o.) (pénzmosás).

³ A táblázat az irányelvjavaslatot kísérő hatásvizsgálatba foglalt, más bűncselekményekre is kiterjedő, szélesebb körű áttekintés kivonata. A táblázatnak hozzátétőlegesen képet kell adnia a tagállamokban uralkodó 2011. decemberi helyzetről.

⁴ Lásd a Bizottság jelentéseit a PIF-egyezmény végrehajtásáról, COM (2004) 709 végleges, 2004.10.25., valamint COM(2008) 77 végleges, 2008.2.14.

Tagállam	Szankciók
	szabadságvesztés (a jövedelemadóról szóló törvény 451. cikke), valamint pénzbüntetések (a vámokról és a jövedéki adóról szóló általános törvény 259., 260. és 261. cikke).
BG	1-től 8 évig terjedő szabadságvesztés (a büntető törvénykönyv 209., 201. cikke) 3-tól 10 évig terjedő szabadságvesztés (a büntető törvénykönyv 211. cikke), 2-től 8 évig terjedő szabadságvesztés (a büntető törvénykönyv 212. cikke), 3-tól 10 évig terjedő szabadságvesztés (a büntető törvénykönyv 212. cikkének (3) bekezdése)
CY	5 évi szabadságvesztés (a büntető törvénykönyv 300. cikke), 3 évig terjedő szabadságvesztés vagy 5125,80 eurót meg nem haladó pénzbüntetés, vagy mindkettő
CZ	2 évig terjedő szabadságvesztés (a büntető törvénykönyv 209-212. §-a)
DK	1 évet, illetve 6 hónapot (a büntető törvénykönyv 279. cikke) (a büntető törvénykönyv 289A. cikke), minősített esetekben 8 évet meg nem haladó szabadságvesztés
EE	Pénzbüntetés vagy 3 évig (büntető törvénykönyv 209. §.), 5. évig (büntető törvénykönyv 210. §.) terjedő szabadságvesztés
FI	Pénzbüntetés vagy 14 naptól 2 évig (büntető törvénykönyv, 36. fejr. 1. szakasza) (büntető törvénykönyv, 29. fejr. 1. szakasza) (büntető törvénykönyv, 29. fejr. 5. szakasza), minősített esetben 4 hónaptól 4 évig terjedő szabadságvesztés
FR	Legfeljebb 5 évi szabadságvesztés és 375000 EUR pénzbüntetés (a büntető törvénykönyv 313. cikkének 1–3. bekezdése) minősített esetben legfeljebb 7 évi szabadságvesztés és 750000 EUR pénzbüntetés
DE	5 évet nem meghaladó szabadságvesztés vagy pénzbüntetés (a német büntető törvénykönyv 263. §-a)
EL	10 nap és 5 év közötti, 3 hónaptól 5 évig terjedő (büntető törvénykönyv 386. cikk (1) bekezdés) minősített esetben 2 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés
HU	2 évig (a büntető törvénykönyv 318. §-a), 5 évig (a büntető törvénykönyv 314. §-a) terjedő szabadságvesztés.
IR	5 évet meg nem haladó szabadságvesztés (a 2001. évi törvény 42. szakasza)
IT	6 hónaptól 3 évig terjedő szabadságvesztés, valamint 51 EUR-tól 1032 EUR-ig terjedő pénzbüntetés (a büntető tv. 640.1. cikke) 1-től 6 évig terjedő szabadságvesztés (a büntető tv. 640a. cikke)
LV	3 évig terjedő szabadságvesztés, vagy elzárás, vagy közérdekű munka, vagy a havi minimálbér hatvanszorosát (17 074,20 EUR) nem meghaladó pénzbüntetés (a büntető törvénykönyv 177. szakasza)
LT	Közérdekű munka vagy pénzbüntetés, vagy a személyes szabadság korlátozása, őrizet vagy 3 évig (a büntető törvénykönyv 182. cikke), illetve 8 évig terjedő szabadságvesztés (súlyos bűncselekmény)
LU	1 hónaptól 1 évig terjedő szabadságvesztés vagy 500 EUR-tól 30 000 EUR-ig terjedő pénzbüntetés (a büntető törvénykönyv 490. cikke), 1 hónaptól 1 évig terjedő szabadságvesztés vagy 500 EUR-tól 10 000 EUR-ig terjedő pénzbüntetés (a büntető törvénykönyv 498. cikke)
MT	4 hónaptól 1 évig terjedő szabadságvesztés (a büntető törvénykönyv 298. cikkének (1) bekezdése), 18 hónapot nem meghaladó szabadságvesztés, valamint 2329,37 EUR-tól 34 940,60 EUR-ig terjedő pénzbüntetés megfizetése (a büntető törvénykönyv 298C. cikke), 7 hónaptól 2 évig terjedő szabadságvesztés (a büntető törvénykönyv 308. cikke) 1-től 6 hónapig terjedő szabadságvesztés vagy pénzbüntetés (a büntető törvénykönyv 309. cikke)
NL	1 évet (büntető törvénykönyv 328. cikk), 2 évet (büntető törvénykönyv 334. cikk), 3 évet (büntető törvénykönyv 360. cikk), 4 évet (büntető törvénykönyv 227. 326. cikkei) vagy 6 évet (büntető törvénykönyv 225., 226., 359. cikkei) nem meghaladó szabadságvesztés, vagy legfeljebb 76 000 EUR pénzbüntetés
PL	3 hónaptól 5 évig terjedő szabadságvesztés (büntető törvénykönyv 297. cikke)
PT	Legfeljebb 3 évi szabadságvesztés vagy pénzbüntetés (a büntető törvénykönyv 217. cikke)
RO	6 hónap és 12 év közötti szabadságvesztés (a büntető törvénykönyv 215. cikke) (alapskála)
SI	Legalább 3 hónapos és 3 évet nem meghaladó szabadságvesztés (229 KZ-1. cikk), 3 évet nem meghaladó szabadságvesztés (211 KZ-1. cikk), 5 évet meg nem haladó szabadságvesztés (228 KZ-1. cikk), pénzbüntetés vagy 3 évet nem meghaladó szabadságvesztés (231 KZ-1. cikk)
SK	2 évig terjedő szabadságvesztés (a büntető törvénykönyv 221. cikke), 1-től 5 évig terjedő szabadságvesztés (222-225. szakasz)
ES	6 hónaptól 3 évig terjedő szabadságvesztés (a büntető törvénykönyv 252. cikke)

Tagállam	Szankciók
SE	Legfeljebb 2 évi szabadságvesztés (a büntető törvénykönyv 9. fej. 1. szakasza)
UK	Gyorsított eljáráson alapuló elítélés: 12 hónapot nem meghaladó szabadságvesztés, pénzbüntetés vagy mindkettő (a csalásról szóló 2006. évi törvény 1. szakasza); Bünvádi eljáráson alapuló elítélés: 10 évet nem meghaladó szabadságvesztés, pénzbüntetés vagy mindkettő

Az ilyen eltérések kedvezőtlenül befolyásolják az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére irányuló szakpolitikák eredményességét, amint azt az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat is igazolta. A valamennyi tagállamban közös bűncselekményi tényállások csökkenének az eltérő gyakorlatok kockázatát, mivel egységes értelmezést biztosítanak, és azonos módon teljesítenék a szükséges büntetőeljárási követelményeket. Emellett erősítenék a visszatartó hatást és a vonatkozó rendelkezések érvényesíthetőségét is, továbbá ezáltal kevésbé lennének a lehetséges elkövetők arra ösztönözve, hogy szándékos jogellenes tevékenységük folytatása céljából az Unión belüli, kevésbé szigorú jogrendszerekbe költözzenek.

Az Unió pénzügyi érdekeinek egyenlő védelme az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek hitelességét, valamint a törvényes költségvetés-végrehajtás biztosítását is érinti. Ezért e javaslatnak nem kizárólag a szigorú értelemben vett csalást kell szabályoznia, hanem ki kell terjednie a csaláshoz kapcsolódó azon magatartásformákra is, amelyek megkárosítják az EU költségvetését, így többek között a korrupcióra, a pénzmosásra, és a közbeszerzési eljárások akadályozására. A döntő szempont az, hogy a nyereséget az uniós költségvetés, és így valamennyi adófizető terhére érik el.

Az új jogi aktusra irányuló javaslat további indoka, hogy konkrét intézkedést kell elfogadni a Bizottság csalás elleni küzdelemre vonatkozó átfogó stratégiájának végrehajtása céljából. A Bizottság ezért tesz javaslatot erre az irányelvre.

1.2. Jogi háttér

Az Unió pénzügyi érdekei büntetőjogi védelmének első elemét 1995-ben vezették be az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény és az azt kísérő jegyzőkönyvek elfogadásával (a továbbiakban együttesen: a PIF-egyezmény).⁵ A későbbiekben majdnem minden tagállam ratifikálta a PIF-egyezményt, amely a ratifikáló tagállamok vonatkozásában hatályba lépett.⁶ Az e területre vonatkozó általános uniós büntetőjogi intézkedések felölelik a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/212/IB tanácsi kerethatározatot⁷, amelyet a Bizottság a részt vevő tagállamok tekintetében a bűncselekményekből származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló irányelvvel⁸ javasol felváltani.

⁵ Lásd a fenti 2. lábjegyzetet.

⁶ Second Commission Report on the Implementation of the Convention for the Protection of the European Communities' financial interests and its protocols [Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény és annak jegyzőkönyvei végrehajtásáról szóló második jelentés], 2008.2.14., COM(2008)77 végleges, 4.1. szakasz. Azóta további tagállamok ratifikálták az egyezményt és annak jegyzőkönyveit. Egyedül a Cseh Köztársaság nem tette meg ezt, azonban az erre irányuló belső alkotmányos eljárást már megkezdte.

⁷ HL L 68., 2005.3.15., 49. o.

⁸ COM(2012) 85 végleges, 2012.3.12.

E keretet a törvényes gazdaságra különösen káros tevékenységek – így a pénzmosás⁹ és a korrupció¹⁰ – elleni küzdelemre vonatkozó általános uniós büntetőjogi intézkedések egészítik ki, amelyek – bár nem kifejezetten az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére irányulnak – szintén hozzájárulnak azok védelméhez.

A Bizottság 2011. májusban közleményt adott ki az Európai Unió pénzügyi érdekeinek a büntetőjog és igazgatási vizsgálatok által biztosított védelméről¹¹, amelyet egy bizottsági szolgálati munkadokumentum kísért.¹² Az említett dokumentumok rámutatnak, hogy széttagoltak azok a bűncselekményi tényállások meghatározására és büntetőjogi szankciókra vonatkozó rendelkezések, amelyeket a jelenlegi jogi keret alapján dolgoztak ki az EU területén. A dokumentumok kifejtik továbbá, hogy a Bizottság az e helyzet javítására szolgáló megoldás egyik összetevőjeként veheti figyelembe a büntetőjogot.

„Az uniós büntetőpolitika létrehozása” című, 2011. szeptemberi közlemény¹³ felvázolja az uniós büntetőjog tartalmának és szerkezetének javasolt általános keretét, valamint az uniós büntetőjogi jogszabályok általános elveit, nevezetesen azt, hogy az uniós büntetőjog nem lépheti túl a céljai eléréséhez szükséges és arányos mértéket.

Fokozatosan kialakították az Unió pénzügyi érdekeit sértő jogellenes tevékenységek elleni küzdelmet folytató közigazgatási szervet. E küzdelem a 2988/95/EK, Euratom rendeletre épül, amely megállapítja az Unió pénzügyi érdekeit sértő jogellenes tevékenységek kezelésére vonatkozó közigazgatási szabályokat¹⁴. Ezeket szektorális közigazgatási szabályok egészítik ki¹⁵. A fent hivatkozott, kifejezetten az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére vonatkozó horizontális jogi aktusok mellett, az Unió számos közigazgatási jogi aktusa tartalmaz az uniós közpénzeket érintő jogellenes tevékenységekre vonatkozó rendelkezéseket.¹⁶

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK EREDMÉNYEI ÉS A HATÁSVIZSGÁLAT

2.1. Konzultáció az érdekelteltekkel

A Bizottság számos alkalommal konzultált az érdekelteltekkel. A Bizottság mindenekelőtt 2011. október 25-én konzultált a büntetőjog elméleti szakértőivel, majd a témának szentelt 2011. december 6-i találkozó keretében a tagállami kormányzati tisztviselőkkel. Az Európai Parlament Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságának képviselői szintén részt vettek az ülésen. A tagállamok ügyészégi szolgálatainak álláspontjait kérdőívek segítségével

⁹ A 91/308/EGK irányelv, amelyet később a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezett, és felváltott (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

¹⁰ Az uniós antikorrupciós jelentéstételi mechanizmus létrehozásáról szóló, 2011. június 6-i bizottsági határozat, C(2011) 3673 végleges.

¹¹ COM(2011) 293 végleges, 2011.5.26.

¹² SEC(2011) 621 végleges, 2011.5.26.

¹³ COM(2011) 573 végleges, 2011.9.20.

¹⁴ HL L 312., 1995.12.23., 1. o.

¹⁵ Pl.: a mezőgazdaság esetében tartozó, a mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerekről szóló 73/2009/EK rendelet, HL L 30., 2009.1.31., 16.

¹⁶ Az említett jogi aktusok áttekintése megtalálható az alábbi dokumentumban: Tanulmány EU pénzügyi érdekeinek büntetőjogi védelmére vonatkozó jogi keretről, RS 2011/07., 2012. május 4., 22. o.

és a főügyészek fórumán elhangzott vita révén gyűjtötték össze, és megvitatták. A fórumot az Eurojust hívta össze Hágában 2011. június 23-án és 2011. december 16-án. A Bizottság az Adófizetők Európai Szövetségének képviselőivel is találkozott egy 2012. január 25-én tartott szakértői találkozó keretében.

A szakértők rámutattak az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére szolgáló hatályos jogi keret komoly hiányosságaira, amelyek különösen a büntetőeljárás határidőket érintik. Az elméleti szakértők hangsúlyozták annak az elvnek a fontosságát, hogy a büntetőjogot kizárólag végső eszközként, a szubszidiaritás és az arányosság megfelelő figyelembevételével szabad alkalmazni. Mivel a büntetőjog a társadalmi ellenőrzés rendkívül szigorú mechanizmusát jelenti, amely jelentősen érinti az alapvető polgári szabadságjogokat, végső eszközként kell alkalmazni, és olyan módon kell végrehajtani, hogy védelmet nyújtson az alapvető érdekeknek, miközben tiszteletben tartja a polgári szabadságjogokat és az azokkal élő polgárokat. A tagállami szakértők általában véve támogatták a Bizottság által kitűzött célt, vagyis az adófizetők pénzének és az egész Európai Unióban egyenlő védelemben részesítendő alapvető érdekeknek a megóvását. A gyakorlati szakemberek széles körben osztották azt a véleményt, hogy az egyenlő feltételeket biztosító, egyértelmű büntetőjog fontos szerepet játszik ebben, továbbá a büntetőjogot az eljárási területre vonatkozó intézkedésekkel kell kiegészíteni a fenti összefüggésben feltárt hiányosságok orvoslása céljából. Az utóbbi kérdés helyet kap a Bizottság munkaprogramjában is, amely külön kezdeményezést irányoz elő az Unió pénzügyi érdekeinek 2013-as védelmére vonatkozó eljárási intézkedések tekintetében. Az Adófizetők Európai Szövetsége határozottan támogatta a Bizottságnak azt a szándékát, hogy jobban megóvja az Unió pénzügyi érdekeit a jogellenes visszaélésektől, valamint hogy átfogó és visszatartó erejű jogi keretet alakít ki az Unió pénzügyi érdekeinek védelme céljából.

2.2. Hatásvizsgálat

A Bizottság elvégezte a szakpolitikai alternatívák hatásvizsgálatát, és ennek során szem előtt tartotta egy 2012 februárjában elkészült külső tanulmány eredményeit.¹⁷ A lehetséges választási lehetőségek vizsgálata után a hatásvizsgálat arra a következtetésre jut, hogy azt a megoldást kell előnyben részesíteni, amely kiterjeszt néhány csaláshoz kapcsolódó bűncselekménytípust, minimális szankciókat és összehangolt törvényi elévülési időt vezet be.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1 Jogalap

A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 325. cikkének (4) bekezdésén alapul.

A 325. cikk megállapítja az EU azon hatáskörét, hogy elfogadja a csalás és az Unió pénzügyi érdekeit sértő minden egyéb jogellenes tevékenység ellen meghozandó olyan szükséges intézkedéseket, amelyeknek „elrettentő hatásuk van”. A 325. cikk (4) bekezdése előírja azon szükséges intézkedések elfogadására irányuló jogalkotási eljárást, amelyek célja, hogy

¹⁷ JUST/2011/EVAL/FW/1023/A4. sz. egyedi szerződés – *Study on the legal framework for the protection of EU financial interests by criminal law* [Tanulmány az EU pénzügyi érdekeinek büntetőjogi védelmére vonatkozó jogi keretről].

hathatós és azonos mértékű védelmet nyújtsanak. Emellett meghatározza az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalások megelőzésére és az azok elleni küzdelemre vonatkozó jogalkotás jogalapját. Ebben az összefüggésben tágan kell értelmezni a csalás fogalmát, beleértve egyes csaláshoz kapcsolódó bűncselekményeket is.

Az Unió pénzügyi érdekeit érintő illegális tevékenységek elleni küzdelem rendkívül sajátos szakpolitikai terület, amit az is jelez, hogy a Szerződés pénzügyi rendelkezésekről szóló címében külön fejezetet szenteltek a csalás elleni küzdelemre vonatkozó rendelkezéseknek. Emellett az „elrettentő hatású” kifejezés a Szerződés egyetlen más részében sem szerepel. Ez azt mutatja, hogy ezen a különleges területen széles eszköztár áll az Unió rendelkezésére. Tovább nyomatékosítja az említett sajátos jelleget, hogy az EUMSZ 310. cikkének (6) bekezdése már rögtön a pénzügyi rendelkezésekről szóló cím elején hangsúlyozza az Unió pénzügyi érdekeit érintő jogellenes tevékenységek elleni küzdelem *szükségességét* („küzdének”).

A 325. cikk célja az ezen elsőbbséget élvező szakpolitika lényegét jelentő közös érdek, vagyis az uniós közpénzek védelme, azok beszedése vagy elköltése során.

- Az uniós közpénzek védelme az uniós szintű szolidaritáshoz kapcsolódó érdek, amely különbözik a tagállamok nemzeti pénzügyi érdekeinek összességétől. A fenti okokból a Szerződés erős jogkört ruház az Unióra, hogy olyan „intézkedéseket” fogadjon el, amelyeknek „elrettentő hatásuk van”, valamint „hathatós” (a 325. cikk (1) bekezdése) és „azonos mértékű védelmet” (a 325. cikk (4) bekezdése) nyújtsanak¹⁸. A hathatós és azonos szintű védelem jellegénél fogva és hagyományosan (lásd: az 1995. évi PIF-egyezmény) kiterjed a büntetőjogi dimenzióra. Büntetőjogi eszközökre van szükség ahhoz, hogy elrettentő hatást gyakoroljanak ezen a területen, ahol a büntetőjogi szankciók fenyegetése, és a potenciális elkövetők jó hírnevére gyakorolt hatása először is vélelmezhetően határozott elrettentő hatást fejt ki a jogellenes cselekmények elkövetése tekintetében. A 325. cikk ezért felöleli azt a hatáskört, hogy az Unió pénzügyi érdekeinek védelmével összefüggő büntetőjogi rendelkezéseket fogadjanak el az elképzelhető jogellenes támadások minden vonatkozása tekintetében, ami nem volt így az EK-Szerződés 280. cikkének (4) bekezdésébe foglalt megfelelő rendelkezés esetében.
- Maga a Szerződés nem határozza meg az Unió pénzügyi érdekeinek fogalmát, a Szerződés más részeiben alkalmazott (pl.: a 310. cikk (1) bekezdésének (2) albekezdésében) „költségvetés” kifejezésénél tágabb megfogalmazás azonban világossá teszi, hogy e fogalom az Unió által vagy nevében kezelt valamennyi pénzeszközt kiterjed¹⁹.

E javaslat a Közösség pénzügyi érdekeinek büntetőjogi védelméről szóló irányelvjavaslat helyébe lép.²⁰

¹⁸ Ua.

¹⁹ Lásd emellett referenciaként a 2988/95/EK, Euratom rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében szereplő meghatározást.

²⁰ A COM(2002)577 végleges, 2002.10.16., által módosított COM(2001) 272 végleges, 2001.5.23.

3.2 A szubszidiaritás, az arányosság és az alapvető jogok tiszteletben tartása

Az uniós fellépés a következő tényezők alapján tekinthető szükségesnek:

Az Unió pénzügyi érdekei az Unió által vagy nevében kezelt eszközöket és forrásokat érintik. Tehát az Unió pénzügyi érdekei jellegükből kifolyólag, kezdettől fogva uniós szinten jelennek meg. Ilyen értelemben még azoknál a területeknél is „Unió-központúbbak”, amelyeken már megtörtént a tagállami jogszabályok harmonizációja. Formai és tartalmi szempontból inkább az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek önvédelmére – például a fizikai vagy IT-biztonság védelmére – vonatkozó szabályokra hasonlítanak. Következtetesképpen a tagállamok egyedül nem képesek azokat megfelelő módon szabályozni. Egybevág ezzel az értékeléssel, hogy az EUMSZ 310. cikkének (6) bekezdésében, valamint 325. cikkének (1) és (4) bekezdésében maga a Szerződés előfeltételezi, hogy uniós jogalkotási intézkedésekre van szükség az Unió pénzügyi érdekeit sértő jogellenes tevékenység ellen védelmet nyújtó, azonos mértékű és elrettentő hatású intézkedések megállapításához. Továbbá, az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 48. cikke értelmében az Európai Bizottság teljes mértékben felelős az Unió valamennyi költségvetési bevételének és kiadásának végrehajtásáért.

Az e területen alkalmazandó különleges uniós szabályozásra figyelemmel az Unió a legalkalmasabb arra, hogy védelmet nyújtson saját pénzügyi érdekei számára. Az említett szabályozás felöleli a költségvetési rendelet költségvetési szabályait, a közigazgatási jognak a pénzügyi érdekek védelmére vonatkozó általános szabályait, valamint a pénzügyi érdekek védelmére szolgáló ágazati szabályokat az esetlegesen érintetté váló különféle szakpolitikai területeken. Mindez arra is vonatkozik, hogy mennyire közelíthetők egymáshoz az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére vonatkozó *büntetőjogi* rendelkezések. A büntetőjog tekintetében különös figyelmet kell fordítani az uniós jogszabályokat érintő általános szubszidiaritási követelményre. Tehát az EU kizárólag akkor alkothat jogszabályt, ha az általa kitűzött célt nem lehetne hatékonyabban elérni nemzeti vagy regionális és helyi szintű intézkedésekkel, tehát – főként az előterjesztett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt – e cél uniós szinten jobban megvalósítható. Kizárólag az Unió képes arra, hogy a tagállamokra kiterjedő hatályú, kötelező erejű összehangoló jogszabályokat dolgozzon ki, így kialakítva azt a jogi keretet, amely hozzájárulhat a mostani helyzet hiányosságainak leküzdéséhez, ideértve különösen az azonos mértékű védelem hiányát, ami ellentmond az EUMSZ 325. cikkének (4) bekezdésében rögzített szerződéses célkitűzéseknek.

A javaslat az Európai Unió Alapjogi Chartájába foglalt alábbi jogokat és elveket érinti: a szabadsághoz való jog és a családi élet tiszteletben tartásához való jog (az elítélt elkövetők esetleges szabadságvesztéshez kapcsolódóan), a foglalkozás megválasztásának szabadsága és a vállalkozás szabadsága (az elítélt elkövetők esetleges foglalkozástól való eltiltásából kifolyólag), a tulajdonhoz való jog (a bűncselekményeket elkövető vállalkozások esetleges bezárásához kapcsolódóan), a pénzbírság alkalmazása elítéléskor és az elkobzás, a bűncselekmények és büntetések törvényessége és arányossága (mivel új bűncselekmények meghatározásáról van szó), a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalma (mivel kölcsönhatás lép fel a közigazgatási szankciórendszerekkel). Ezek a korlátozások indokoltak, mivel az Unió által elismert általános érdekű célkitűzések elérésére (lásd a Charta 52. cikkének 1. bekezdését), és kiváltképpen arra szolgálnak, hogy hathatós és visszatartó hatású intézkedésekkel biztosítsák az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét. Mivel a szabálytalanságok és csalások mértéke tekintetében nem következett be javulás, és a PIF-egyezmény alapján elfogadott jelenlegi intézkedések eredménytelenek, büntetőjogi intézkedéseket kell elfogadni a csalás és a kapcsolódó jogellenes tevékenységek megelőzése

és az azok elleni küzdelem érdekében. A javaslat kialakításakor gondoskodtunk arról, hogy az említett intézkedések ne haladják meg a cél eléréshez szükséges mértéket, így ezek arányosak.

3.3. A jogi aktus típusának megválasztása

Az irányelv a megfelelő jogi aktus ahhoz, hogy összehangolt büntetőjogi rendelkezéseket állapítsunk meg az EU pénzügyi érdekeinek védelme területén, miközben bizonyos fokú rugalmasságot engedünk a tagállamoknak abban a tekintetben, hogy miként határoznak meg szigorúbb előírásokat.

3.4. Az egyes rendelkezések

1. cikk: Tárgy – e rendelkezés határozza meg e javaslat célját és alkalmazási körét, és különösen azt, hogy az irányelvet kizárólag az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére kell alkalmazni.

2. cikk: Az Unió pénzügyi érdekeinek fogalma – e rendelkezés meghatározza az Unió pénzügyi érdekeinek fogalmát, amelyet a jogi aktusban egészében alkalmazni kell. Az Európai Unió Bírósága megerősítette²¹, hogy közvetlen kapcsolat áll fenn egyrészt az alkalmazandó uniós jogot figyelembe véve a hía-bevételek beszedése, másrészt pedig a vonatkozó hía-sajátforrás uniós költségvetés rendelkezésére bocsátása között, mivel az előbbi beszedése során történt mulasztás potenciálisan az utóbbi csökkenéséhez vezet. Ezért úgy kell tekinteni, hogy a hozzáadott érték adóra vonatkozó csalás érinti az EU pénzügyi érdekeit, és ennél fogva ezen irányelvjavaslat az ilyen csalásra is kiterjed.

3. cikk: Az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás – e rendelkezés a tagállamokban bűncselekménnyé nyilvánítandó csalárd magatartás fogalmát határozza meg.

4. cikk: Az Unió pénzügyi érdekeit érintő, csaláshoz kapcsolódó bűncselekmények – e rendelkezés a csalás megelőzésével és az ellene folytatott küzdelemmel összefüggő jogellenes tevékenységekre vonatkozik.

Előírja, hogy a tagállamokban büntetendővé kell nyilvánítani a közbeszerzési ajánlattevők tisztességtelen magatartását. Az előírás kiterjed a csaláshoz hasonló magatartásra, amikor az odaítélési eljárás során olyan információkat nyújtanak be a pályázató szervnek, amelyek ugyan valósak, ám a hatóságtól jogosulatlanul megkapott adatokon alapulnak. Ilyen rendelkezés már sok tagállamban létezik, azonban a szankciók mértéke jelentősen eltérő (például az egyik tagállamban egy napos szabadságvesztéssel büntethető, a másikban pedig minimálisan három év szabadságvesztés szabható ki érte²²). Becslések szerint az e kérdésre vonatkozó hatékony jogi szabályozás hiánya évente 40 millió euro veszteséget okoz az Unió költségvetésének²³. Az uniós és tagállami szintű bűnüldözési intézkedések és szankciók már jelenleg is kiterjednek a pályázók ajánlattételi összejátszására, ami továbbra sem tartozik majd az irányelv hatálya alá.

²¹ A C-539/09. sz., Bizottság kontra Németország ügyben hozott 2011. november 15-i ítélet (HL 2012., C 25., 5. o.)

²² Tanulmány az EU pénzügyi érdekeinek büntetőjogi védelmére vonatkozó jogi keretről, RS 2011/07., 2012 május 4., 74. o.

²³ U.a., 150. o.

A 4. cikk meghatározza továbbá a tagállamokban büntetendővé nyilvánítandó korrupció fogalmát is, jórészt a PIF-egyezmény és annak jegyzőkönyvei alapján. Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. évi egyezmény, és annak jegyzőkönyvei, valamint a vonatkozó ítélkezési gyakorlat azt jelzi, hogy tovább kell fejleszteni a passzív és aktív korrupciónak az egyezménybe foglalt meghatározását. A PIF-egyezménnyel szemben az irányelv nem követeli meg, hogy ez az előírás a hivatali kötelezettség megsértésére is kiterjedjen. E tekintetben külön rendelkezésre van szükség, mivel az Unió pénzügyi érdekeinek terén különösen súlyos problémát jelent a korrupció. A 4. cikke megadja a hűtlen kezelés meghatározását is, amely kiterjed a tisztviselők olyan magatartására, amely nem minősül szigorúan vett csalásnak, és amely pénzeszközök vagy egyéb eszközök rendeltetésellenes, és az Unió pénzügyi érdekei megkárosításának szándékával történő felhasználását jelenti. Az irányelv alapján büntetendő bűncselekményekből származó jövedelem tisztára mosása tekintetében hivatkozás történik a pénzmosás elleni jogszabályokra is annak érdekében, hogy az ilyen pénzmosást nyilvánítsák büntetendővé a tagállamokban. Ez biztosítani fogja, hogy azonos szankciórendszert alkalmazzanak az Unió pénzügyi érdekeit sértő valamennyi bűncselekményre.

A cikk meghatározza a tisztviselő fogalmát, amely nem csupán az Unióban, illetve a tagállamokban jogalkotási, közigazgatási vagy bírói tisztséget betöltő, vagy egyéb közfeladatot ellátó személyekre terjed ki, hanem azokra a személyekre is, akik harmadik országokban látnak el ilyen feladatokat. Ugyanis az Unió pénzügyi érdekei a harmadik országokban található személyek tekintetében is védelmet igényelnek az aktív vagy passzív korrupcióval, vagy a pénzeszközök hűtlen kezelésével szemben, amennyiben e személyek uniós pénzeszközöket kezelnek.

5. cikk: Felbujtás, bűnsegély, kísérlet – e rendelkezés a fent említett bűncselekményekre vonatkozik, amelyek esetében a tagállamok kötelesek büntetendővé nyilvánítani az előkészületi és a közreműködési formákat is. A bűncselekmények többsége esetében kizárják a kísérletért viselt büntetőjogi felelősséget, mivel a kérdéses bűncselekményi tényállások alapesetének meghatározása már kiterjed a kísérlet elemére.

6. cikk: A jogi személyek felelőssége – e rendelkezés az összes fent említett bűncselekményre vonatkozik, amelyek esetében a tagállamok kötelesek biztosítani a jogi személyek felelőségének megállapítását, ami ugyanakkor nem helyettesítheti a természetes személyek felelősségét.

7. cikk: A természetes személyekkel szembeni szankciók – e rendelkezés az összes fent említett bűncselekményre vonatkozik, és arra kötelezi a tagállamokat, hogy – a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelő – hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat alkalmazzanak, és a természetes személyek esetében határozzanak meg bizonyos minimális büntetőjogi szankciókat. Az előírt büntetések arányosak a bűncselekmények jelentős súlyával, és megfelelnek a tagállamok többségében jelenleg előírt szankcióknak. A 7. cikk emellett tisztáz bizonyos összefüggéseket az irányelv, valamint az egyéb jogalapok szerint meghatározott fegyelmi büntetések között.

8. cikk: A szabadságvesztések minimális terjedelme – e rendelkezések az összes fent említett bűncselekményre vonatkoznak, és a különösen súlyos bűncselekmények esetében kötelezővé teszik az egyes bűncselekményekre vonatkozóan megállapított küszöbértékeken alapuló, minimális terjedelmű szabadságvesztés kiszabását. A minimális szankciók biztosítani fogják az Unión belüli egységességet az adott magatartástípusok esetén a tagállamokban alkalmazott szankciók tekintetében. Ennek következtében Unió-szerte hatékony és azonos védelemben

részesülnek majd az Unió pénzügyi érdekei. A gazdasági bűncselekmények – köztük a csalás – jellemzően olyan terület, ahol a büntetőjogi szankciók különösen elrettentő hatásúak lehetnek, mivel arra lehet számítani, hogy a potenciális elkövetők mérlegelik a kockázatokat, mielőtt úgy döntenek, hogy ilyen jellegű bűnöző tevékenységet kezdenek. Következésképpen a minimális szankciók bevezetését szükségesnek tartjuk ahhoz, hogy egész Európában hatékony elrettentő hatást lehessen elérni. A hathónapos minimális szankció változatlanul arányos a bűncselekmények súlyával, továbbá biztosítja, hogy az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat²⁴ 2. cikkében felsorolt bűncselekmények esetében ki lehessen adni és végre lehessen hajtani az európai elfogatóparancsot, elérve ezáltal, hogy a lehető leghatékonyabb igazságügyi és bűnüldözési együttműködés valósuljon meg.

9. cikk: Minimális szankciótípusok a jogi személyek esetében – ez a 7. cikkhez hasonló rendelkezés a jogi személyek szankcionálására vonatkozik.

10. cikk: Befagyasztás és elkobzás – e rendelkezés az összes fent említett bűncselekményre vonatkozik, és előírja, hogy az e bűncselekményekből származó jövedelem és eszközök befagyasztására és elkobzására szolgáló eszközök álljanak rendelkezésre.

11. cikk: Joghatóság – e rendelkezés a területiség elvén és a személyi elven (honosság) alapul. A rendelkezés az összes fent említett bűncselekményre vonatkozik, és előírja, hogy az igazságszolgáltatási hatóságok rendelkezzenek olyan hatáskörökkel, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy nyomozást kezdjenek, büntetőeljárásokat folytassanak és ítéletet hozzanak az Unió pénzügyi érdekeivel összefüggő ügyekben. Tekintve, hogy amennyiben a tagállamok nem rendelkeznek joghatósággal, az irányelv nem teszi lehetővé büntetőeljárás lefolytatását családi esetekben, a tagállamok és a Bizottság megosztják az érintett harmadik országokkal a nem uniós állampolgárok által az Unió területén kívül elkövetett csalárd magatartásra vonatkozó bizonyítékokat, továbbá együttműködnek ezekkel az országokkal annak érdekében, hogy azok illetékes hatóságai lefolytassák a büntetőeljárást az ilyen magatartások esetében.

12. cikk: Az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények elévülése – e rendelkezés az összes fent említett bűncselekményre vonatkozik, és előírja minimális elévülési időszak megállapítását, valamint a jogerős elítélést követő büntetés-végrehajtásra vonatkozó elévülési időszak meghatározását.

13. cikk: Visszafizettetés – e rendelkezés tisztázza, hogy ezen irányelv nem érinti a tagállamok azon kötelezettségét, hogy gondoskodniuk kell az ezen irányelvbe foglalt bűncselekmények következtében szabálytalanul kifizetett összegek visszafizettetéséről, továbbá független a 12. cikkbe foglalt büntetőjogi elévülési rendelkezéstől is.

14. cikk: Kapcsolat az Unió egyéb alkalmazandó jogi aktsaival – e rendelkezés tisztázza a közigazgatási és büntetőjogi szankciórendszerek közötti viszonyt.

15. cikk: A tagállamok és az Európai Bizottság (Európai Csalás Elleni Hivatal) közötti együttműködés – ez a rendelkezés szorosan követi a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködésre vonatkozó, a PIF-egyezmény második jegyzőkönyvébe foglalt rendelkezést. E rendelkezés beillesztésére azért van szükség, mivel a 16. cikk hatályon kívül helyezi az egyezményt és annak jegyzőkönyveit.

²⁴ HL L 190., 2002.7.18. 1. o.

16. cikk: Az Európai Közösségek védelmére vonatkozó büntetőjogi egyezmények hatályon kívül helyezése – e rendelkezés hatályon kívül helyezi az 1995. évi PIF-egyezményt és annak jegyzőkönyveit.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

E javaslatnak nincsenek az Uniót érintő közvetlen költségvetési vonzatai. Azonban arra irányul, hogy az elrettentő hatás fokozása, valamint a tagállami büntetőjogi hatóságok általi hatékonyabb bűnüldözés révén megelőzze az Unió pénzügyi érdekeit érintő jogellenes tevékenységek által okozott veszteségeket, továbbá abban az esetben, ha a az Unió pénzügyi érdekeit érintő jogellenes tevékenységek által okozott veszteségek már bekövetkeztek, megkönnyítse azok visszafizettetését.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott
küzdelemről**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 325. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Számvevőszék véleményére²⁵,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme nem kizárólag a költségvetési előirányzatok kezelésére vonatkozik, hanem kiterjed a költségvetési eszközöket hátrányosan érintő, vagy azzal fenyegető valamennyi lépésre, valamint a tagállamok eszközeit hasonlóan érintő intézkedésekre, amennyiben az említett eszközök célja – az uniós szakpolitikák szempontjából releváns – tagállami gazdaság, illetve államháztartás támogatása vagy megszilárdítása.
- (2) Annak érdekében, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű védelmet biztosítsanak az Unió pénzügyi érdekei számára, a tagállamok büntetőjogának – az e területre vonatkozó legsúlyosabb és csaláshoz kapcsolódó elkövetési magatartás típusok esetén – továbbra is ki kell egészítenie a közigazgatási és a polgári jog alapján biztosított védelmet, ugyanakkor ki kell küszöbölni az említett jogterületeken belüli és azok között következtetlenségeket.
- (3) Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme indokolja az EU költségvetésének terhére elkövetett – a kiadási és a bevételi oldalt is érintő –, és a csalárd magatartást is felölelő csalás fogalmának közös meghatározását.
- (4) A hozzáadottérték-adót (héta) érintő csalás csökkenti a tagállamok adóbevételeit, és ezáltal hátráltatja a tagállamok hozzáadottértékadó-alapjára vonatkozó egységes kulcs alkalmazását. Amint azt az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlata

²⁵ HL C [...], [...], [...] o.

megegerősítette²⁶, közvetlen kapcsolat áll fenn az alkalmazandó uniós jogot figyelembe véve a héa-bevételek beszedése, valamint a vonatkozó héa-sajátforrás uniós költségvetés rendelkezésére bocsátása között, mivel az előbbi beszedése során történt mulasztás potenciálisan az utóbbi csökkenéséhez vezet. Ezért az irányelv hatálya kiterjed a tagállami héa-befizetésekből származó bevételre.

- (5) A héa-alapú saját forrás alapjának jogellenes csökkentése révén az EU pénzügyi érdekeit érintő lényeges hatás figyelembevétele, valamint az ezen irányelvbe foglalt küszöbértékek alkalmazása során az arányosság elvével összhangban – a saját forrás kiszámításának sajátos jellegére és az alkalmazott módszertanra tekintettel – kell eljárni, ideértve a tagállamok közötti differenciált bánásmódot.
- (6) Az Unió pénzügyi érdekei sérülhetnek, amennyiben az egyes ajánlattevők – közvetve vagy közvetlenül – a pályázató szervtől jogosulatlanul megszerzett adatok alapján szolgáltatnak információt az ajánlatkérő vagy odaítélő hatóságoknak, azzal a céllal, hogy megkerüljék vagy eltorzítsák a közbeszerzési vagy odaítélési eljárásra vonatkozó szabályokat. E magatartás nagyon hasonlít a csaláshoz, de az ajánlattevő részéről nem feltétlenül kell megvalósulnia a csalás teljes tényállásának, mivel a benyújtott pályázat teljes mértékben megfelelelhet valamennyi követelménynek. A pályázók közötti ajánlattételi összejátszás sérti az uniós versenyjogot és az egyenértékű tagállami jogszabályokat; e magatartással szemben állami bűnüldözési intézkedéseket és szankciókat alkalmaznak az Unió egész területén, és továbbra sem tartozhat az irányelv hatálya alá.
- (7) A pénzmosás elleni uniós jogszabály teljes mértékben alkalmazandó az ezen irányelvben említett bűncselekményekből származó jövedelem tisztára mosására. Az említett jogszabályra történő hivatkozásnak biztosítania kell, hogy az ezen irányelv által bevezetett szankciórendszer alkalmazza az Unió pénzügyi érdekének sérelmére elkövetett valamennyi bűncselekmény esetében.
- (8) A korrupció – amely sok esetben csalárd magatartással is összekapcsolódhat – rendkívül súlyos fenyegetést jelent az Unió pénzügyi érdekeire. Ezért ezen a területen külön büntetendőségre van szükség. Biztosítani kell, hogy a fogalom meghatározás kiterjedjen a vonatkozó bűncselekményekre, akár hivatali kötelességek megsértésével követték el azokat, akár nem. Ami a passzív korrupció és a hűtlen kezelés bűncselekményét illeti, a fogalom meghatározásba bele kell foglalnia a tisztviselő fogalmának valamennyi érintett – akár kinevezett, választott, vagy szerződés alapján alkalmazott, illetve hivatalos tisztséget betöltő – tisztviselőre kiterjedő meghatározását, valamint ezen belül a kormány és egyéb közintézmények részéről a polgárok számára történő szolgáltatásnyújtási feladatot, vagy általános közérdeket hivatalos tisztség betöltése nélkül ellátó személyek (például az uniós pénzeszközök kezelésében részt vevő vállalkozók) meghatározását.
- (9) Sérthetik az Unió pénzügyi érdekeit a tisztviselők egyes olyan magatartástípusai, amelyek pénzeszközök vagy egyéb eszközök rendeltetésellenes, és az Unió pénzügyi érdekei megkárosításának szándékával történő felhasználására irányulnak. Ezért be

²⁶

C-539/09. sz. ügy – HL C 25/08., 2012.1.28.

kell vezetni az e magatartásra kiterjedő bűncselekmény pontos fogalommeghatározását.

- (10) Az Unió pénzügyi érdekeinek sérelmére elkövetett egyes bűncselekmények a gyakorlatban sokszor szorosan összefüggnek a Szerződés 83. cikkének (1) bekezdése, és az említett cikk alapján elfogadott uniós jogszabályok hatálya alá tartozó bűncselekményekkel. Ezért a rendelkezések megszövegezésének biztosítania kell az e jogszabályokkal való koherenciát.
- (11) Amennyiben jogi személyeknek tulajdonítható magatartás is károsíthatja vagy veszélyeztetheti az Unió pénzügyi érdekeit, a jogi személyeket is felelősségre kell vonni az ezen irányelvben meghatározott, nevükben elkövetett bűncselekményekért.
- (12) Annak érdekében, hogy az Unió pénzügyi érdekei azonos védelemben részesüljenek az annak egész területére kiterjedő, elrettentő hatású intézkedések révén, a tagállamoknak egyes minimális szankciótípusokat- és mértékeket is elő kell irányozniuk legalább azokra az esetekre, amikor az irányelvben meghatározott bűncselekményeket követnek el. A szankciók mértéke nem lépheti túl a bűncselekmény súlyával arányos mértéket, ezért olyan pénzügyben kifejezett küszöbértéket kell bevezetni, amely alatt nem szükséges büntetendővé nyilvánítani az adott cselekményt.
- (13) Ezen irányelv nem érinti a fegyelmi intézkedések megfelelő és eredményes alkalmazását. A büntetőjogi szankciókkal nem egyenértékű szankciók a nemzeti jognak megfelelően rendelkezhetők el, amennyiben valamely személyt egyedi ügyben az e rendelet szerint meghatározott bűncselekmények egyike miatt ítélnék el; egyéb szankciók esetében pedig teljes mértékben tiszteletben kell tartani a non bis in idem elvét. Ezen irányelv nem rendeli büntetni azt a magatartást, amely esetében nincs helye a hivatali kötelezettség megsértésére vonatkozó fegyelmi szankciónak vagy egyéb intézkedésnek, azokban az esetekben, amikor az ilyen fegyelmi szankciók vagy egyéb intézkedések alkalmazhatók az érintett személlyel szemben.
- (14) Súlyosabb esetekben a természetes személyekkel szembeni szankcióknak elő kell irányozniuk a szabadságvesztés terjedelmét. Az említett súlyos eseteket bizonyos, pénzügyben kifejezett minimális teljes kárra történő hivatkozással kell meghatározni. A bűncselekménynek legalább ekkora kárt kell okoznia az Unió – és esetleg egyéb szervezet – költségvetésének. A minimális és maximális terjedelmű szabadságvesztés bevezetése annak garantálása érdekében szükséges, hogy az Unió pénzügyi érdekei egyenlő védelemben részesüljenek egész Európában. A hathónapos minimális szankció biztosítja, hogy az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat 2. cikkében felsorolt bűncselekmények esetében ki lehessen adni és végre lehessen hajtani az európai elfogatóparancsot, elérve ezáltal, hogy a lehető leghatékonyabb igazságügyi és bűnüldözési együttműködés valósuljon meg. E szankciók emellett erős elrettentő hatást fejtenek ki a potenciális bűnözőkre Európa minden részében. Szigorúbb szankciómértékeket kell kiszabni azokban az esetekben, amikor a bűncselekményt a 2008/841/IB kerethatározat²⁷ szerinti bünszervezetben követik el.

²⁷

HL L 300., 2008.11.11, 42. o.

- (15) Figyelemmel különösen az elkövetők, és az Unió pénzügyi érdekeinek sérelmére elkövetett jogellenes tevékenységekből származó jövedelmek mobilitására, valamint az ennek eredményeként lefolytatandó bonyolult, határokon átnyúló nyomozásokra, a tagállamoknak meg kell állapítaniuk a joghatóságukat, és meg kell határozniuk az ahhoz szükséges elévülési időszakokat, hogy fel tudjanak lépni az említett tevékenységekkel szemben.
- (16) Az uniós jog következetességének, továbbá az ugyanazon cselekményért kiszabott kétszeri büntetés tilalma elvének megóvása érdekében tisztázni kell az ezen irányelv szerinti büntetések, valamint az uniós jogon alapuló egyéb vonatkozó közigazgatási intézkedések közötti viszonyt. Ezen irányelv nem érinti az uniós jog szerinti konkrét közigazgatási intézkedések, szankciók és bírságok alkalmazását.
- (17) Az uniós jog szerinti egyéb kötelezettségek sérelme nélkül, megfelelő intézkedést kell hozni a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködés tekintetében, annak biztosítása céljából, hogy – a tagállamok és a Bizottság közötti információcserét is beleértve – hatékonyan lépjenek fel az Unió pénzügyi érdekeit érintő, ezen irányelvben meghatározott bűncselekményekkel szemben.
- (18) Ezen irányelvnek hatályon kívül kell helyeznie az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezményt²⁸, valamint annak 1996. szeptember 27-i²⁹ és 1996. november 29-i³⁰ jegyzőkönyveit.
- (19) Ezen irányelv megfelelő tagállami végrehajtása során az illetékes tagállami hatóságok egymás között személyes adatokat dolgoznak fel, továbbá egyrészt a tagállamok, másrészt az illetékes uniós szervek kicserélik azokat. Az illetékes nemzeti hatóságok közötti tagállami szintű személyesadat-feldolgozást a nemzeti jognak kell szabályoznia, tiszteletben tartva az Európa Tanácsnak a személyes adatok gépi feldolgozása során az egyének védelméről szóló, 1981. január 28-i egyezményét és annak kiegészítő jegyzőkönyvét (ETS 108. szám). A személyes adatok tagállamok közötti cseréjének meg kell felelnie a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat³¹ követelményeinek. Amennyiben az Unió intézményei, szervei, ügynökségei és hivatalai dolgoznak fel személyes adatokat, ennek meg kell felelnie a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek³², valamint az igazságszolgáltatási vizsgálatok bizalmas kezelésére vonatkozó szabályoknak.
- (20) A büntetőjogi szankciók szándékolt elrettentő hatása rendkívüli körülményt kíván az alapvető jogok tekintetében. Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapvető elveket, különösen a szabadsághoz és a biztonsághoz való jogot, a személyes adatok védelmét a foglalkozás megválasztásának szabadságát és munkavállaláshoz való jogot, a vállalkozás szabadságát, a tulajdonhoz való jogot, a hatékony jogorvoslathoz és

²⁸ HL C 316., 1995.11.27., 48. o.

²⁹ HL C 313., 1996.10.23., 1. o.

³⁰ HL C 151., 1997.5.20., 1. o.

³¹ HL L 350., 2008.12.30., 60. o.

³² HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

tisztességes eljáráshoz való jogot, az ártatlanság védelmét és a védelemhez való jogot, a bűncselekmények és büntetések törvényességének és arányosságának elveit, valamint az azonos bűncselekmény miatti a kétszeres büntetőeljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmát. Ez az irányelv mindenekelőtt az említett jogok és elvek teljes körű tiszteletben tartására törekszik, és azt ennek megfelelően kell végrehajtani.

- (21) Ezen irányelv alkalmazása nem sérti a Szerződésbe, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvbe, és a Bíróság Alapokmányba foglalt, a mentességek visszavonására vonatkozó előírásokat, valamint az azokat végrehajtó jogszabályokat, továbbá a tagállami jogba foglalt hasonló rendelkezéseket.
- (22) Ez az irányelv nem sérti az egyedi ügyek konkrét körülményeinek megfelelő büntetések alkalmazására és végrehajtására vonatkozó, a nemzeti büntetőjogba foglalt általános szabályokat és elveket.
- (23) Mivel ezen irányelv célját, a tagállamok önállóan nem tudják kellőképpen megvalósítani, és ezért az intézkedés terjedelme és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

ELFOGADTÁK EZT AZ IRÁNYELVET:

I. cím: Tárgy és fogalommeghatározás

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv – bűncselekmények és szankciók meghatározása révén – megállapítja az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás és egyéb jogellenes tevékenységek megelőzése és az azok ellen küzdelem terén szükséges intézkedéseket.

2. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeinek fogalommeghatározása

Ezen irányelv alkalmazásában: „az Unió pénzügyi érdekei”: az alábbiak által lefedett, azokból szerzett vagy származó valamennyi bevétel és kiadás:

- a) az Unió költségvetése;
- b) a Szerződések alapján létrehozott intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek költségvetései, vagy az általuk kezelt vagy ellenőrzött költségvetések.

II. cím: Az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás és egyéb jogellenes tevékenységek megelőzése és az azok ellen küzdelem terén elkövetett bűncselekmények

3. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendő legyenek az alábbi magatartások:

- a) a kiadások tekintetében a következőkre vonatkozó bármely cselekmény vagy mulasztás:
 - i. olyan hamis, helytelen vagy hiányos nyilatkozatok vagy dokumentumok felhasználása vagy előterjesztése, amelyek következménye az Unió általános költségvetéséből származó vagy az Unió kezelésében levő, illetve az Unió nevében kezelt költségvetésekből biztosított pénzeszközök jogtalan megszerzése vagy visszatartása,
 - ii. információ elhallgatása és ezzel egy konkrét kötelezettség megszegése, az előbbiekkel megegyező következményekkel, vagy
 - iii. kötelezettségvállalásoknak vagy kiadásoknak nem a megjelölt és a döntés alapjául szolgáló célokra történő jogellenes felhasználása;
- b) a bevételek tekintetében a következőkre vonatkozó bármely cselekmény vagy mulasztás:
 - i. olyan hamis, helytelen vagy hiányos nyilatkozatok vagy dokumentumok felhasználása vagy előterjesztése, amelyek következménye az Unió általános költségvetésében, vagy az Unió kezelésében levő, illetve az Unió nevében kezelt költségvetésekben lévő források jogellenes csökkenése,
 - ii. információ elhallgatása és ezzel egy konkrét kötelezettség megszegése, az előbbiekkel megegyező következményekkel, vagy
 - iii. a jogszerűen szerzett haszon jogellenes felhasználása, az előbbiekkel megegyező következményekkel.

4. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeit érintő, csaláshoz kapcsolódó bűncselekmények

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogosultsági, kizárási, kiválasztási vagy odaítélési kritériumok alkalmazásának megkerülése vagy eltorzítása céljából történő szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendő legyen a jelöltek, vagy ajánlattevők, illetve az ajánlati felhívásokra történő válaszadásért vagy e résztvevők pályázatainak elkészítésért felelős, illetve azokban részt vevő személyek által, az Unió pénzügyi érdekeit érintő közbeszerzési vagy támogatás-odaítélési eljárás során az ajánlatkérő vagy támogatás odaítélő szervek vagy hatóságok számára nyújtott tájékoztatás, vagy e tájékoztatásnyújtás elmulasztása.

- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy bűncselekményként büntetendő legyen az ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekményekből származó tulajdont érintő, a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³³ 1. cikke (2) bekezdésének meghatározása szerinti pénzmosás.
- (3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendők legyenek az alábbi magatartások:
- a) azon tisztviselő által elkövetett cselekmény, aki közvetlenül vagy közvetítő útján bármilyen előnyt kér, vagy az előnyt elfogadja a maga vagy harmadik személy javára, vagy ilyen előny ígéretét elfogadja azért, hogy hivatali kötelességét megszegve, hatáskörébe tartozó intézkedést vagy hatásköre gyakorlása során intézkedést tegyen vagy ne tegyen, aminek révén sérti vagy esetleg sértheti az Unió pénzügyi érdekeit (passzív megvesztegetés);
 - b) bármely olyan személy által elkövetett cselekmény, aki közvetlenül vagy közvetítő útján bármilyen előnyt ígér vagy nyújt kifejezetten a tisztviselő számára vagy harmadik személy javára, azért, hogy a tisztviselő hivatali kötelességét megszegve, hatáskörébe tartozó intézkedést vagy hatásköre gyakorlása során intézkedést tegyen vagy ne tegyen, aminek révén sérti vagy esetleg sértheti az Unió pénzügyi érdekeit (aktív megvesztegetés).
- (4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az Unió pénzügyi érdekeinek megsértésére irányuló szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendő legyen, ha a tisztviselő nem rendeltetésszerűen használ fel, illetve fizet ki pénzeszközöket, vagy sajátít ki, illetve használ fel eszközöket.
- (5) E cikk alkalmazásában „tisztviselő”:
- a) jogalkotási, közigazgatási vagy bírói tisztséget betöltő személy, aki az Unióban vagy a tagállamokban, illetve harmadik országokban közfeladatot lát el;
 - b) az Unióban vagy a tagállamokban, illetve harmadik országokban közfeladatot ellátó, ilyen tisztséggel nem rendelkező személy, akik részt vesz az Unió pénzügyi érdekeinek kezelésében, vagy az arra vonatkozó döntések meghozatalában.

³³

HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

III. cím: Az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás és egyéb jogellenes tevékenységek megelőzése és az azok ellen küzdelem terén elkövetett bűncselekményekre vonatkozó általános rendelkezések

5. cikk

Felbujtás, bűnsegély és kísérlet

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy bűncselekményként büntetendő legyen a II. címben említett bűncselekmények elkövetésére való felbujtás, és az azokhoz nyújtott bűnsegély.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy bűncselekményként büntetendő legyen a 3. cikkben, illetve a 4. cikk (4) bekezdésében említett bűncselekmény elkövetésének kísérlete.

6. cikk

A jogi személyek felelőssége

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a II. címben említett bármely bűncselekményért, amelyet akár saját nevében eljárva, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely a következők egyikén alapul:
 - a) a jogi személy képviseletének jogosultsága;
 - b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga; vagy
 - c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának jogköre.
- (2) A tagállamok továbbá megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, amennyiben valamely, az (1) bekezdésben említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya lehetővé tette, hogy az adott jogi személy javára egy neki alárendelt személy a II. címben említett valamely bűncselekményt elkövesse.
- (3) A jogi személyek (1) és (2) bekezdés szerinti felelőssége nem zárja a büntetőeljárás lefolytatását a II. címben említett bűncselekményeket elkövető vagy a 5. cikk szerint büntetőjogilag felelős természetes személyekkel szemben.
- (4) Ezen irányelv alkalmazásában „jogi személy”: az alkalmazandó jog alapján jogi személyiséggel rendelkező bármely jogalany, kivéve az államokat vagy egyéb, közhatalmi jogosítványokat gyakorló közjogi testületeket, valamint a közjogi nemzetközi szervezeteket.

7. cikk

A természetes személyekkel szembeni szankciók

- (1) A természetes személyek vonatkozásában a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a II. címben említett bűncselekmények

hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal legyenek büntetendők, beleértve a 8. cikkben meghatározott pénzbüntetéseket és szabadságvesztést.

- (2) 10 000 EUR-nál kevesebb kárt okozó, és 10 000 EUR-nál kevesebb előnyt eredményező, továbbá különösen súlyos körülmények megvalósulásával nem járó, kisebb súlyú szabálysértések esetén a tagállamok a büntetőjogi szankcióktól eltérő büntetéseket is előírhatnak.
- (3) Az (1) bekezdés nem érinti az illetékes hatóságok tisztviselőikkel szembeni fegyelmi jogköreinek gyakorlását.
- (4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a büntetőjogi szankciónak nem megfeleltethető, és azonos személyre ugyanazon magatartásért kiszabott más jellegű szankciókat figyelembe vehessék a II. címben említett bűncselekmények miatti elítélés során.

8. cikk

Szabadságvesztési küszöbértékek

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az alábbiak szerint legyenek büntetendők a 3. cikkben és a 4. cikk (1) és (4) bekezdésében említett azon bűncselekmények, amelyek esetében legalább 100 000 EUR összegű előny vagy kár valósul meg:

- a) minimális büntetésként legalább 6 hónapos szabadságvesztés;
- b) maximális büntetésként legalább 5 éves szabadságvesztés.

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az alábbiak szerint legyenek büntetendők a 4. cikk (2) és (3) bekezdésében említett azon bűncselekmények, amelyek esetében legalább 30 000 EUR összegű előny vagy kár valósul meg:

- a) minimális büntetésként legalább 6 hónapos szabadságvesztés;
- b) maximális büntetésként legalább 5 éves szabadságvesztés.

- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a II. címben említett bűncselekmények legalább 10 éves szabadságvesztéssel legyenek büntetendők, amennyiben a bűncselekményt a 2008/841/IB kerethatározat meghatározása szerinti bűnszervezetben követték el.

9. cikk

A jogi személyekre vonatkozó minimális szankciótípusok

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 6. cikk alapján felelős jogi személyt olyan hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal büntessék, amelyek felölelik a büntetőjogi és nem büntetőjogi pénzbüntetéseket, továbbá esetlegesen az alábbi egyéb szankciókat:

- a) az állami kedvezményekből és támogatásokból való kizárás;
- b) a gazdasági tevékenységek gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás;
- c) a bírósági felügyelet alá helyezés;
- d) a bíróság által elrendelt végelszámolás;
- e) a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények ideiglenes vagy végleges bezárása.

10. cikk
Befagyasztás és elkobzás

A tagállamok biztosítják a II. címben említett bűncselekményekből származó jövedelem és eszközök befagyasztását és elkobzását, összhangban [a bűncselekményekből származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló] .../.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel³⁴.

11. cikk
Joghatóság

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a II. címben említett bűncselekményekre vonatkozóan megállapítsák joghatóságukat, amennyiben:
 - a) a bűncselekményt részben vagy egészben a területükön követték el; vagy
 - b) az elkövető az adott tagállam állampolgára.
- (2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetben a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy joghatóságuk ne függjön attól a feltételtől, hogy a büntetőeljárás megindítására kizárólag az áldozat által a bűncselekmény helyén tett bejelentést, vagy a bűncselekmény elkövetésének helye szerinti állam által tett feljelentést követően kerülhet sor.
- (3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy joghatóságuk azokra a helyzetekre is kiterjedjen, amikor a bűncselekményt a területükről elért információs és kommunikációs technológia segítségével követik el.

12. cikk
Az Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekmények elévülése

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a bűncselekmény elkövetésének időpontjától számított legalább ötéves elévülési időn belül lehetővé tegyék a

³⁴ Amelyet a COM(2012)85 javaslat alapján fognak elfogadni.

nyomozás, a büntetőeljárás és a tárgyalás lefolytatását, valamint a bírósági határozat meghozatalát a bűncselekmény ügyében.

- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az elévülési idő megszakadjon és újra kezdődjön az illetékes nemzeti hatóság által a bűncselekmény elkövetésének időpontjától számított legalább tíz éven belül foganatosított bármely intézkedés következtében, ideértve különösen a nyomozás vagy a büntetőeljárás tényleges megindítását.
- (3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy elegendő időn belül, de a jogerős ítélet meghozatalától számított legalább tíz éven belül lehetővé tegyék a II. címben és az 5. cikkben említett bűncselekmények miatti jogerős ítéletben kiszabott büntetés végrehajtását.

13. cikk *Visszafizettetés*

Ez az irányelv nem érinti a II. címben említett bűncselekmények elkövetésével összefüggésben jogtalanul kifizetett összegek visszafizettetését.

14. cikk *Kapcsolat az Unió egyéb alkalmazandó jogi aktusaival*

Az uniós jogban megállapított közigazgatási intézkedések, büntetések és bírságok – különösen a 2988/95/EK tanácsi rendelet³⁵ 4. és 5. cikke szerinti szankciók –, illetve az uniós jog szerinti konkrét kötelezettségnek megfelelően elfogadott nemzeti jogszabályok alkalmazása nem érinti ezt az irányelvet. A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezések alapján indított büntetőeljárások nem érintik az uniós jogban vagy a nemzeti végrehajtási rendelkezésekben megállapított, a büntetőeljárással nem egyenértékű közigazgatási intézkedések, szankciók és bírságok megfelelő és hatékony alkalmazását.

IV. cím: Záró rendelkezések

15. cikk *A tagállamok és az Európai Bizottság (Európai Csalás Elleni Hivatal) közötti együttműködés*

- (1) A tagállamok és a Bizottság együttműködnek egymással a II. címben említett bűncselekmények elleni küzdelem terén. Ennek érdekében a Bizottság technikai és operatív támogatást nyújt, mivel az illetékes nemzeti hatóságoknak szükségük lehet a nyomozati együttműködés elősegítésére.
- (2) A tagállamok illetékes hatóságai információkat cserélhetnek a Bizottsággal, hogy megkönnyítsék a tények megállapítását, és a II. címben említett bűncselekményekkel

³⁵ A Tanács 2988/95/EK, Euratom rendelete (1995. december 18.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről, HL L 312., 1995.12.23., 1. o.

szembeni hatékony fellépést. A Bizottság és az illetékes nemzeti hatóságok valamennyi konkrét ügyben figyelembe veszik a nyomozás titkosságára és az adatvédelemre vonatkozó előírásokat. Ezért a tagállamok, amennyiben információkat szolgáltatnak a Bizottságnak, sajátos feltételekhez köthetik az információknak a Bizottság, illetve – azok esetleges továbbítása esetén – egy másik tagállam általi felhasználását.

16. cikk

Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelmére vonatkozó büntetőjogi egyezmények hatályon kívül helyezése

Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény, beleértve annak 1996. szeptember 27-i, 1996. november 29-i és 1997. június 19-i jegyzőkönyveit, [a 17. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti alkalmazás napja]-tól/től hatályát veszíti.

17. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb [...]ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Ezeket a rendelkezéseket [...]tól/-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

19. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

Az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök